

Onnittelut 40-vuotiaalle Finnanestille!

Tuskin monella kollegalla on ollut niin ”nousujohteista” (?) ja pitkää parisuhdetta nuoreen Finnanestiin kuin minulla. Silloinen Kirurgisen sairaalan anestesiaosastonylilääkäri dosentti Per Rosenberg oli valittu 1989 alusta päätoimittajaksi. Pelle kutsui toimittajiksi kolme anestesian apulaislääkäriään; varttuneemmat kollegat Jukka Poutun ja Juhani Haasion sekä minut todellisen ”keltanokan” – vain puolitoista vuotta anestesiakokemusta plakkarissa¹. Vanhalla Kirralla Pellen kaksivuotisen päätoimittajuuden aikana opimme pikkuhiljaa toimittamistyön kuviot ja yhteistyön koko Suomen anestesiayhteisön kanssa.

Toimitus siirtyi 1991 Lastenklinalle, kun yksikön osastonylilääkäri dosentti Olli Meretoja aloitti kuusivuotisjaksonsa päätoimittajana. Ehkä aika kultaa muistoja, mutta mieleeni ovat lähtemättömästi jääneet monet pitkät ja omalla tavallaan hauskat illat ja yöt kun lehteä taitettiin tavoitteena saada lehti painoon julkaisuaikataulun puitteissa. Välillä toki ehdittiin nauttia kunnon taittoillal-

linen, luonnollisesti toimituksen itse kokkaamana Lastenklinalle leikkausosaston keittiössä. Meillä oli vahva tunne, että olemme tekemässä todella tärkeää työtä yhteiseksi hyväksi. Mikä tärkeintä – tehty työ aiheutti mielihyvää tekijälle. Meidän kolmen toimittajan yhteistyö jatkui peräti kahdeksan vuotta. Meistä kolmesta tuli, toimittamistyöstä huolimatta, erikoislääkäreitä. Jukka ja minä jäimme vakituisiksi anestesiologeiksi Lasten ja Nuorten sairaalaan.

Tiedämme kaikki, miten tietotekniikan sovellukset ovat mullistaneet viestinnän ja julkaisemisen alan. Alkuaikoina artikkelit jouduttiin usein kirjoittamaan puhtaaksi toimituksessa. Käytimme joskus myös todella kömpelöä ”harjaskänneriä”, sitten vähitellen lerput ja korput ja tasoskannerit tulivat avuksi. Ongelmia tuotti toimituksen käyttämän Mac-laitteiston ja muualla yleisimmin käytetyn IBM-PC-järjestelmien yhteensopimattomuus – tietoja ei saatu siirrettyä sähköisesti lähettäjältä toimitukselle ja toisinpäin. Tiedostojen käännös-

”Meillä oli vahva tunne, että olemme tekemässä todella tärkeää työtä yhteiseksi hyväksi.”

Toimituskunta vuonna 1999. Vasemmalta toimitussihteeri Seppo Ranta, päätoimittaja Tomi Taivainen, Markku Hynynen, Jukka Pouttu, ilmoitushankkija Juhani Haasio ja Mika Jokinen.

ohjelmat olivat kömpelöitä ja tuloksena oli usein erikoisia symboleita sisältävä käsikirjoitus, jonka ”siivoaminen” saattoi viedä tunteja.

SAY:n vuosikokouksessa 1996 minut valittiin Finnanestin päätoimittajaksi kolmivuotiskaudeksi 1997–1999. Samalla toimituskuntaan liittyi Jorvin sairaalan vastavalittu anestesiyllilääkäri dosentti Markku Hynynen, jonka aktiivisuutta ja näkemyksiä ”tiennäyttäjänä” ei voi liioitella. Päätoimittajakaudellani toimituskunta uudistui; kanssani alusta alkaen mukana olleet toimittajat lopettivat ansiokkaat toimittajauransa Jukka 10 vuoden ja Juhani 11 vuoden jälkeen. Tilalle tulivat LNS:n kollegani Seppo Ranta sekä sairaalalääkäri Mika Jokinen. Sepposta tulikin sitten ensimmäinen virallinen Finnanestin toimitussihteeri 1998.

Vuoden 1997 alusta meille tarjoutui paikka korjata historiallinen ”vääräys”. Finnanestin vuosikerthanumerointi oli aloitettu vasta 1975, vaikka dokumentoitu julkaiseminen oli alkanut jo v. 1968². Hyppäsimme siis vuosikerroissa oikeutetusti ylöspäin (Finnanest 1996= 22; Finnanest 1997=30). Seuraavana vuonna ulkoasu muuttui ja siirryimme nykyiseen A4-kokoon. Tietoteknisten edellytysten kehittyessä pystyimme tekemään lehden sähköisessä muodossa niin valmiiksi, että pääsimme kirjapainomme kanssa paperittomaan viestintään. Tästä oli vielä matkaa Finnanestin julkaisemiseen Internetissä, jota muuten toivottiin jo Finnanestin

lukijoiden mielipidetiedustelussa SAY:n vuosikokouksen aikana 1997³. Finnanestiin lähetettävien käsikirjoitusten vertaisarviointi tarkoituksella lisätä tieteellisten käsikirjoitusten määrää ja lehden sisältöä ei tuolloin saanut riittävästi kannatusta.

Allekirjoittaneella oli suuri kunnia saada toimia päätoimittajana Finnanestin täyttäessä pyöreät 30 vuotta. Lehtemme syntysanojen (30.1.1968) lausuja emeritus professori Tapani Tammisto toivotti ”kaunottarellemme” onnea ja menestystä kirjoituksessaan⁴. Olen nöyrästi kiitollinen siitä, että olen saanut aikani, 11 vuotta, olla mukana edistämässä yhteistä asiaamme.

Toivotan meitä anesthesiologeja yhdistävälle ja nuorta keski-ikää lähestyvälle ”kaunottarelle” menestystä – Eläköön Finnanest! □

Viitteet:

1. Haasio J. Toimituksen vaihtuessa. Finnanest 1989;15:7–8.
2. Taivainen T. Pääkirjoitus. Finnanest 1997;30:11.
3. Finnanestin toimittajat. Finnanestin mielipidetiedustelu. Finnanest 1998;31:38–39.
4. Tammisto T. Onnittelut 30-vuotiaalle Finnanestille. Finnanest 1998;31:17–18.

Tomi Taivainen
Yllilääkäri, dosentti
LNS, HYKS, HUS
tomi.taivainen[a]hus.fi